

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2 An Episcopus rectè deleget suo Confessario suam potestatem ad se à
reservato absolvendum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

sicut potest cum aliis, ita probabilius potest etiam secum ipso dispensare, ut patet ex dictis: imò tali casu potius dispensat Superior, à quo hanc potestatem accepit, & qui pœnam imposuit, ut notat cirt. Palao, qui cum Sanch. Suarez, & aliis citatis traditam supra doctrinam extendendam esse ait ad Prælatos regulares, Generales, Provinciales, Priores, Rectores, & qui illorum vices in absentia gerunt; quia hi omnes jurisdictionem habent quasi Episcopalem in suos Religiosos, & potestatem ordinariam dispensandi in jejuniis, votis subditorum, ac aliis præceptis ratione sui muneris instar Episcoporum cum suis subditis, ut cum cirt. DD. notant etiam Nav. l. i. Conf. in 2. edit. conf. 36. & in Summ. c. 12. n. 75. & Azor l. 7. inst. mor. c. 29. q. 6.

- 215 Ad 2. Q. Negativam tenet Beja cum aliis *par. 4. cas. 5.* eò quòd jurisdictione delegata non extendatur ultra personas in delegatione expressas, *C. P. & G. de offic. delegati.* atqui in hac delegatione, & facultate, quam obtinuit Mauritius, exprimitur tantùm subditi: ergo non debet extendi ad eorum Pastorem, seu Episcopum.

Nihilominus tenenda est affirmativa, & dicendum, si alicui ratione officii sui delegata sit potestas absolvendi, vel dispensandi cum tota Communitate, seu omnibus

subditis, posse eum in casu particulari illam alteri subdelegare, eique concessum esse, ut talem absolvendi potestatem suo Confessario committat, exercendam erga se ipsum, si tali absolute indigeat. Ita Suarez *D. 30. S. 2. & 41. S. 1.* Sanch. l. c. n. 3. Palao l. c. §. 1. Laym. l. 5. tr. 6. c. 10. Rodriq. l. 1. reg. qq. quest. 21. a. 8. Palud. Gabr. Sayr. Emman, sà, Tabien. alique plures apud Sanch. l. c. Ratio est; quia ex una parte non repugnat, Episcopum jurisdictionem in semetipsum exercere, etiam in absolute Sacramentali, committendo Confessario, ut ipsum Episcopum absolvat, ut constat ex communi sententia, afferente, Confessarium Pontificis ab ipso sortiri jurisdictionem ad illum absolvendum; ex altera parte non decet Episcopum deterioris conditionis esse, quàm suos subditos, qui præ manibus habent, à quo possint absolvi; Episcopus verò debeat absentem quærere: Unde in *c. fin. cirt.* datur facultas Prælati exemptis eligendi Confessarium, qui eos absolvat, ne cogantur absentem superiorem adire.

Conf. ex declaratione Congregationis Concilii Trid. apud Suarez l. c. ubi, *si Episcopus in aliquod delictorum, (de quibus Trident. Sess. 24. c. 6. de Reform.) lapsus sit, licitum esse ad se absolvendum, proprium Confessarium deputare, cum eadem*

dem auctoritate, quam ipse posset ex eodem capite in sibi subditos exercere. Accedit, quòd Papa tribuens Episcopo generalem facultatem Dioecesanos à casu Papali absolvendi, censetur auferre reservationem respectu talis Dioecesis, ut cum aliis notat Suarez l. c. n. 15. Unde

Ad fundamentum contrariæ sententiæ R. illud tunc locum habere, quando potestas alicui delegatur respectu certarum duntaxat personarum; secus si delegetur respectu omnium subditorum, seu totius Communitatis; tunc enim ex quadam æquitate, & in re favorabili ceteri etiam comprehensum ipsum Pastorem Communitatis, ob allatas rationes.

216 Ad 3. Q. Notandum est, delegationem posse esse generalem, & indeterminatam, & specialem respectu certarum duntaxat personarum. Loquendo de generali, & indeterminata, non nulli cum Palud. in 4. d. 17. q. 4. a. ult. concl. 7. S. Anton. p. 3. tit. 17. c. 9. in fin. Sylvest. V. Confessor 9. 7. Ang. V. Indulgentia n. 7. Philiarch. tom. 1. de offic. Sacerd. p. 2. l. 2. c. 24. aliisque censent satis probabiliter potestatem delegatam ad audiendas Confessiones expirare morte delegantis. Rationem dant; quia potestas jurisdictionis delegata, mortuo concedente, expirat, re integra adhuc existente, id est,

antequam delegatus cœperit jurisdictione uti, sicut ex communi docet Abb. in c. relatum n. 7. de offic. & potest. Judic. delegati. & patet ex alibi dictis: Atqui potestas audiendi Confessiones est potestas ad exercendam jurisdictionem, & res est adhuc integra quoad omnes eas personas, quarum Confessiones nondum cœptæ sunt audiri: ergo.

2. Quia hæc potestas videtur esse gratia facienda, non facta; cum Episcopus non concedat facultatem audiendi Confessiones in favorem ipsius Confessarii, sed in gratiam pœnitentium, ut ovium saluti consulat, prout ex officio tenetur; ergo concedentis morte, re integra, expirabit, juxta eam, quæ alibi dicta sunt de gratia facienda.

Sed contrarium, idque probabilius, asserendum est, ac dicendum cum Navar. c. placuit n. 162. de Pœnit. d. 6. Sanch. l. 8. D. 28. n. 72. Laym. l. c. n. 22. Henriq. l. 6. c. 6. n. 7. Sà V. gratia n. 4. Sayr. tom. 1. l. 7. c. 14. Graff. 1. p. de cis. l. 1. c. 12. aliisque, licentiam audiendi Confessiones concessam ab Episcopo, aliove Ordinario potente concedere, non expirare morte concedentis. Ratio est, 1. quia omnia jura, ut notat Sanch. l. c. quæ decidunt potestatem jurisdictionis perire morte delegantis